23/11/2019

Περί Μετανοίας

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Του Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμία

Σας εύχομαι να έχετε υγεία και στην ψυχή και στο σώμα και να ζείτε μια όμορφη και χαρωπή ζωή. Αυτήν την ζωή όμως την γεύεται κανείς στην πραγματικότητα μόνο με τον Θεό. Και βέβαια, χριστιανοί μου, πρέπει να ζούμε με τον Θεό, με το άγιο θέλημά του, γιατί είμαστε δικοί του. Είμαστε βαπτισμένοι και ανήκουμε, λοιπόν, στην οικογένεια του Θεού, που λέγεται «Εκκλησία».

Όμως, αγαπητοί μου, αποστατούμε από τον Θεό, φεύγουμε από τον δρόμο του. Συμβαίνει και με μας ο,τι συνέβαινε παλαιά με τον Ισραήλ, για τον οποίο λέγει ο προφήτης Ιερεμίας ότι εγκατέλειψε τον Θεό, που είναι πηγή ζωντανού νερού και άνοιξε για τον εαυτό του ξερούς λάκκους, που δεν έχουν νερό (Ιερ. 2,13). Αυτό είναι ανοησία, γιατί εγκαταλείπει κανείς το χειρότερο για το καλύτερο. Αλλά ο Ισραήλ, λέγει ο Ιερεμίας, εγκατέλειψε το καλύτερο, το άριστο, εγκατέλειψε τον Θεό, και πήγε στο χειρότερο, στα είδωλα. Έπραξε ανόητα.

Κατά τον προφήτη Ιερεμία είναι λοιπόν ανοησία το να αποστατούμε από τον Θεό μας, τον δημιουργό μας και ευεργέτη μας. Κατά τον ίδιο όμως προφήτη η

αποστασία από τον Θεό είναι και απιστία. «Άπιστος» γυναίκα λέγεται εκείνη που φεύγει από τον νόμιμο σύζυγό της και προσεταιρίζεται με άλλον. Λέγεται και «μοιχαλίδα» η γυναίκα αυτή. Αλλά το ίδιο κάνουμε και μείς, χριστιανοί μου, όταν απομακρυνόμαστε από τον Θεό και προσ-κολλώμαστε σε άλλα, σε αμαρτωλά πρόσωπα και πράγματα για να βρούμε τάχα χαρά από αυτά. Γιατί με τον Θεό έχουμε δεθεί στενά, όπως στενός είναι ο δεσμός του άνδρα με την γυναίκα του στον γάμο. Με το βάπτισμά μας η ψυχή μας έγινε νύφη Χριστού. «Ιδού ο Νυμφίος έρχεται», λέμε για τον Χριστό. Και όμως αφήνουμε την ψυχή μας να ρίπτει βλέμματα σε άλλους νυμφίους. Ένα και μόνο, ένα λατρευτό εραστή πρέπει να έχει η ψυχή μας: Τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό! Αυτός είναι ο Θεός μας. Και όμως, ξαναλέγω, παίρνουμε την καρδιά μας απ᾽ αυτόν και την ρίχνουμε σε κοσμικά και αμαρτωλά πράγματα και πρόσωπα, που δεν γεμίζουν την ψυχή μας, αλλά την μπερδεύουν και την αγχώνουν. Γιατί δεν έγινε η ψυχή μας για την αμαρτία, αλλά έγινε για τον Θεό. Έγινε για τον Χριστό. Φεύγουμε λοιπόν από τον Νυμφίο μας τον Χριστό και ερωτοτροπούμε με άλλους νυμφίους. Και λέγει και σε μας, όπως για τον Ισραήλ, ο Θεός διά του προφήτου Ιερεμίου: «Όπως η γυναίκα γίνεται άπιστος στον σύζυγό της, έτσι και ο λαός μου φάνηκε άπιστος σε Μένα» (Ιερ. 3,20). «Η νέα κοπέλα δεν λησμονεί να στολίζεται και η αρραβωνιασμένη δεν λησμονεί και αυτή να φορέσει την ζώνη της», όπως έκαναν τότε παλαιά. «Ο λαός μου όμως – λέγειμέπαράπονοοΘεός – μέλησμόνησε πριν από πολύ καιρό» (Ιερ. 2,32)!...

Για το αμάρτημα αυτό της αποστασίας ο προφήτης Ιερεμίας απειλεί με καταστροφή τον Ισραηλιτικό λαό. Προφητεύει την τιμωρία του. Όχι ότι τιμωρεί και καταστρέφει ο Θεός τον αμαρτωλό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη και δεν παύει ποτέ να είναι αγάπη. Δεν αλλάζει ο Θεός. Λέγεται «αναλλοίωτος». Δεν καταστρέφει, λοιπόν, ο Θεός τον αμαρτωλό, αλλά τον καταστρέφει η ίδια η αμαρτία. Για το ότι, λοιπόν, ο Ισραήλ αποστάτησε από τον Θεό, θα τιμωρηθεί από την ίδια του την πράξη αυτή. Και τα κακά που συμβαίνουν σήμερα στον κόσμο, αγαπητοί μου, και σ᾽ αυτήν την πατρίδα μας τα κακά, το ένα επάνω στο άλλο, αιτία έχουν τις αμαρτίες μας, την αποστασία μας από τον Θεό. Πληρώνουμε πολύ ακριβά την αποστασία μας αυτή. Αλλά ο Θεός, που είναι αγάπη, δεν θέλει την τιμωρία μας, δεν θέλει την καταστροφή των πλασμάτων του. Γι᾽ αυτό και παραγγέλλει στον προφήτη του Ιερεμία να κηρύξει την μετάνοια στον λαό του, για να μην του συμβεί κακό και καταστροφή (βλ. Ιερ. 3,12. 4,3-4). Και μετά την μετάνοια του λαού, προφητεύει ο Ιερεμίας στο Ισραήλ, θα έρθουν ωραίες μέρες. Θα έρθουν σωτήριες μέρες, τα χρόνια της Μεσσιακής εποχής (βλ. Ιερ. 3,14-18), με νέους καλούς ποιμένες κατά την καρδιά του Θεού (βλ. Ησ. 2,2 εξ.).

Αδελφοί μου, χριστιανοί! Η οδός που μας πάει για την σωτηρία, που μας πάει για τον Θεό, λέγεται «οδός μετανοίας». Ηγούμενος σ᾽ αυτήν την οδό πρέπει να είμαι εγώ ο Επίσκοπός σας. Γι᾽ αυτό και με ακούτε να ψέλνω: «Εύρω καγώ την οδόν διά

της μετανοίας»! Μετάνοια σημαίνει να πονέσουμε για τις αμαρτίες μας και να τις εξομολογηθούμε. Πάμε λοιπόν όλοι να εξομολογηθούμε. Να καθαρίσουμε την ψυχή μας από τις βρωμιές μας, για να έχουμε θέση κοντά στον Θεό, στην Βασιλεία Του, γιατί εκεί όλα αστράφτουν από ομορφιά και όλα είναι πεντακάθαρα.